

Martina Špínková

Paní Martina Špínková se narodila 26.6.1959 v Praze. Je především malířkou, ale věnuje se také psaní knih a skládání básní. Pracuje pro německá nakladatelství DBV Mnichov, Echter a také pro české nakladatelství Portál.

Když byla paní Špínková malá, starala se o ni teta Míla. Byla to vlastně její chůva, ale přirostla jí k srdci natolik, že se stala tetou. Naučila ji být mámou, což paní Špínková potřebovala znát. Sama s jejím manželem mají sedm dětí.

Na základní škole v první a druhé třídě měla učitelku, která na ni (i na jiné její spolužáky) přenesla lásku k malování. Díky ní se stala malířkou. Po základní škole studovala na Drtinově gymnáziu.

Po dokončení gymnázia se dostala na pedagogickou fakultu, kde se školila českému jazyku a výtvarné výchově. Poté studovala na umprum knižní kulturu a písmo.

Vzala si Štěpána Špinku, který se později stal filozofem. S manželem se seznámila na gymnáziu ve frontě na oběd, vdávala se ve dvaceti letech.

Učitelkou se ale nestala. Zůstala u kreslení. Ze začátku tvořila jen akvarelem, ale pak ji její známá doporučila olej, se kterým teď pracuje nejvíce. Během komunismu moc omezení neměla. Snad jen v tom, že mohla psát jen knihy pro děti. Poté s dalším známým založili nakladatelství Portál, ze kterého po pár letech odešla.

V roce 2001 založila sdružení Cesta domů. Je to hospic, kde se snaží zpříjemnit starým lidem poslední dny života. Paní Špínková byla devět let jeho ředitelkou (2003-20012). Pracovala jako dobrovolník na různých akcích i u pacientů.

Kreslení, psaní knížek i básní se věnuje do dneška. Je stále aktivní a ráda se zapojí do různých zajímavých či dobročinných akcí. Svůj volný čas věnuje buďto práci, nebo svým dětem a vnoučatům. Sice již nepracuje v Cestě domů jakožto ředitelka, ale je šéfredaktorkou nakladatelství Cesty domů.

A jak nám sama řekla, je důležité, aby se člověk nezdržoval něčím, co mu nejde. Člověk by měl dělat to, co mu jde a co ho baví.

